

РУМЕН ЧЕНКОВ

НЯМА СРОК

chitanka.info

*Боже, колко надежди угасваха,
докато отмятах годините...
други мъждиво, бледо проблясваха
и изгаряха бързо в руините*

*на моето Вчера, на моето Беше,
а него всъщност го няма.
Градено с години, за миг се рушеше:
разбирах — било е измама.*

*В душата ми отваряха се рани
от претърпени загуби, от крах,
от допира на безразлични длани,
от оня стар атавистичен страх...*

*Понякога в илюзии се вкопчвах,
красиви, но илюзии, уви!
Нещо зарязвах, нещо започвах...
идоли издигах и руших.*

*Старите представи за света
разкъсвах и със други ги заменях.
Кое бе явно и кое мечта?
Докато търсех, себе си променях.*

*Изграждах се отново и болеше,
защото се разделях със мечти,
защото старото — познато — се рушеше
заклучваха се неотворени врати.*

*Разделях се със моята си същност,
а нова колко трудно се гради,
когато питаш се: „Не е ли късно,
не са ли пристан старите следи?“*

*Но днес съм друг и, претърпял промяна,
разбрах, че в пътя ме подкрепя Бог,
че не остава мисъл неживяна
и себе си да сбъднеш няма срок.*

4.1.2007 г.

Добрич

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.